

De God van liefde

God is Liefde.

1 Johannes 4:16

We gaan ons verdiepen in enkele volmaaktheden van onze God, die Hij in de Bijbel heeft geopenbaard en waar Christus de Verpersoonlijking van is. We beginnen met de liefde, die we als Zijn centrale eigenschap mogen beschouwen. Alle andere groeperen zich hieromheen in de verlossing van de mens en gaan er prachtig mee samen. Als één van Zijn volmaaktheden in het verlossingswerk nog helderder schittert dan de andere, dan is het wel deze. De liefde is het middelpunt van alle andere volmaaktheden. De gouden draad die ze samenbindt tot een prachtige heilige eenheid. De liefde was de belangrijkste werkzame eigenschap in Gods grote plan om zondaren zalig te maken. Het kan zijn dat Zijn gerechtigheid dit heilsplan eiste, Zijn heiligheid het vereiste, Zijn wijsheid het uitdacht en Zijn macht het uitvoerde, maar Zijn liefde was de oorsprong ervan. Liefde was de bewegende oorzaak in het hart van God. Daarom is de redding van de zondaar niet allereerst een bewijs van Gods gerechtigheid, heiligheid, wijsheid of macht, maar bovenal een blijk van Zijn liefde. Als Gods liefde niet had besloten de mens te redden, hadden al Zijn andere volmaaktheden de mens moeten doden. De liefde zette haar hart op de mens, verlangde hem te redden en besloot daartoe. Ze dacht een heilsplan uit dat alle andere eigenschappen van Zijn natuur bij het Goddelijke werk van

verlossende barmhartigheid zou betrekken. Het is daarom niet zonder reden dat we Gods liefde in het middelpunt zetten en bij deze waarheid beginnen.

Zelfs de mensen die in het bijzonder door God gekend zijn, beseffen niet goed dat Hij de God van liefde is. Er zijn maar weinig gelovigen die Gods eigenschappen onderzoeken en Zijn daden uitleggen in het licht van deze bijzondere volmaaktheid van Zijn natuur. Ze zijn vol ontzag voor Zijn grootheid, ze zijn onder de indruk van Zijn heiligheid en ze beven voor Zijn macht. Maar wat worden er maar weinig door Zijn liefde aan Hem onderworpen en tot Hem getrokken! De meesten zien niet veel van Zijn liefdevolle karakter en koesteren niet zulke goede gedachten over Zijn barmhartigheid. Anders zou dat hen bevrijden van hun slaafse vrees en hun hart vervullen met kinderlijke liefde. Toch ligt het gelovige besef dat God liefde is en dat Hij onze liefde waard is, het zicht op de grote liefde waarmee God Zijn heiligen liefheeft, aan de wortel van alle heilige, kinderlijke en onvoorwaardelijke gehoorzaamheid.

Er is geen sterkere, dwingende, leidende, alomvattende macht als die van de liefde. Hoe dieper onze kennis van Gods liefde voor ons in Christus Jezus is, hoe sterker de liefde die ze in ons wakker maakt: vertrouwende liefde in ons hart en gehoorzame liefde in ons leven. We koesteren veel te koude, wantrouwende gedachten en gevoelens over Wie Hij is en wat Hij doet. Daarmee onteren we Hem. Ik hoop dat dit boek over de ‘God van liefde’ daarmee afrekent. Ik hoop dat het ons helpt om de wonderlijke Goddelijke uitspraak waarop onze overdenking is gebaseerd, ‘God is liefde’, in een nieuw licht te zien en haar beter te begrijpen.

U hebt misschien aan Hem gedacht als de God van heiligheid, de God van rechtvaardigheid, de God van macht, de God van oordeel. Denk nu eens over Hem als de God van liefde! Mediteer eens over deze geweldige waarheid! Ik hoop dat dit het vuur van de wederliefde in uw hart ontsteekt, en dat u zult uitbreken in dankzegging en lofprijzing.

Een eigenschap van Gods Wezen¹

God is *wezenlijk* de God van liefde. De woorden aan het begin van deze overdenking zeggen het met nadruk: ‘God is Liefde.’ Dit is misschien wel de meest sublieme zin in heel de Bijbel. Het is een zin die alleen bij God vandaan kan komen. Deze woorden zijn tegelijk eenvoudig en groots, begrijpelijk en ontroerend. Het is een waarheid waar een engel niet over uitgewonderd raakt en die een kind kan begrijpen. Deze waarheid is niet te klein voor het grootste verstand en niet te groot voor het kleinste.

Johannes gebruikt hier de abstracte term ‘liefde’ en niet de concrete term ‘liefhebben’. Dat drukt iets uit wat de gewone betekenis van dit woord overstijgt. Welke waarheid wordt hierdoor uitgedrukt? Precies de waarheid die we nu proberen aan te tonen: dat God wezenlijk liefde is. Liefde is niet zozeer een eigenschap van God; het is Wie Hij is. Het is niet zozeer een morele volmaaktheid van Zijn Wezen; het *is* Zijn Wezen. Als Hij niet liefde was, zou Hij niet God zijn. Wie ontkent dat Hij liefde is, ontkent dat Hij God is. Wie Hem van deze

1. De tussenkopjes in deze vertaling zijn ingevoegd door de vertaler, ter bevordering van de leesbaarheid van de tekst. Ook de voetnoten – met bronvermelding – zijn door de vertaler in de tekst toegevoegd.

wezenlijke eigenschap van Zijn natuur berooft, berooft Hem van Zijn wezenlijke Godheid. Hij zou God niet zijn als Hij niet liefde was!

Zoals ik al zei, dit is de centrale volmaaktheid waar al Gods andere volmaaktheden als satellieten omheen cirkelen. Al Zijn eigenschappen werken eensgezind samen in de verlossing van de mens, maar de liefde is de eigenschap waaraan alle andere hun plaats en heerlijkheid ontleen. Dat zal ik uitleggen. Almacht is de kracht van de liefde, alwetendheid is het oog van de liefde, alomtegenwoordigheid is de werkingssfeer van de liefde, heiligheid is de zuiverheid van de liefde, gerechtigheid is het vuur van de liefde. Zo kunnen we al Gods volmaaktheden langsgaan en ontdekken dat ze allemaal slechts een andere vorm van de wezenlijke volmaaktheid van de liefde zijn.

De woorden ‘God is Liefde’ schetsen een volmaakt portret van de eeuwige en onbevattelijke Jehova, getekend door Zijn eigen onfeilbare hand.

Deze uitdrukking verschilt wezenlijk van de manier waarop de geïnspireerde schrijvers gewoonlijk over de Goddelijke volmaaktheden spreken. Ze zeggen: ‘God is barmhartig’, ‘God is rechtvaardig’, ‘God is heilig’, maar ze zeggen nooit: ‘God is barmhartigheid’, ‘God is rechtvaardigheid’, ‘God is heiligheid’. Maar hier zegt de apostel niet: ‘God is liefhebbend, goed, vriendelijk’. Hij zegt: ‘God is Liefde’, Hij is de Liefde Zelf. Dit leert ons dat God één en al zuivere, onvermengde Liefde is, en dat Zijn andere morele volmaaktheden slechts openbaringsvormen van deze liefde zijn. Zijn rechtvaar-

digheid, barmhartigheid, waarheid en trouw zijn dus verschillende namen voor Zijn liefde of goedheid. Het zonlicht kan makkelijk in veel verschillende kleuren worden opgesplitst. Zo kan de heilige liefde van God, die het licht en de heerlijkheid van Zijn Goddelijke natuur is, in een verscheidenheid aan morele eigenschappen en volmaaktheden worden opgesplitst. Maar al worden ze van elkaar onderscheiden, ze zijn nog steeds liefde. Heel Gods natuur en Wezen is liefde. Zijn wil, Zijn daden en Zijn woorden zijn liefde. Hij is niet anders dan liefde, en kan niet anders dan liefhebben.²

Liefde is zo volmaakt Wie God is, dat de liefde schittert in elke volmaaktheid van Zijn natuur en zichtbaar wordt in al Zijn daden. Hij is niets en kan niets doen wat Hem wezensvreemd is. Daarom is Hij niets en kan Hij niets doen waarin Zijn liefde geen wezenlijke eigenschap is. Alle rivieren die uit een bron voortstromen, hebben deel aan de bron waar ze aan ontspringen; dat kan niet anders. Alle lichtstralen hebben deel aan de zon waar ze uit voortkomen, ongeacht hun prismatische kleurschakeringen; dat kan niet anders. Stel nu eens dat Gods volmaaktheden niét door de liefde werden bemiddeld en verzacht. Stel u voor dat deze volmaaktheid van Zijn natuur niét alle andere aanvoerde. Dan zouden ze zich fel tegen ons keren, elk apart en allemaal samen. Zijn wijsheid zou ons verbijsteren. Zijn macht zou ons verpletteren. Zijn heiligheid zou ons doodsbang maken. Zijn rechtvaardigheid zou ons veroordelen. En Zijn waarheid zou erop toezien dat

2. Edward Payson (1783-1827).

al deze eigenschappen rechtvaardig en in hun volle omvang tot uiting werden gebracht.

God is wezenlijk Liefde. Hij hééft niet alleen lief, maar ís Liefde. Hij is niet alleen goed, maar de Goedheid zelve. Alle anderen ontlene hun liefde en goedheid aan Hem, want niemand anders is van zichzelf liefdevol en goed. Het wezen van alle schepselen is goed, omdat God hen zo maakte en alles wat Hij maakte 'goed' noemde. Maar ze zijn niet wezenlijk goed, want dan konden ze niet hun aard veranderen en slecht worden. God is Liefde, vanuit Zichzelf. Hij ontleent Zijn liefde niet aan een ander. Hij is absoluut en onafhankelijk Liefde. Zijn liefde is geen eigenschap of toevalligheid van Zijn bestaan die Hij in Zijn Wezen heeft opgenomen. Ze is Hem niet wezensvreemd. Zijn liefde ís Zijn Wezen. Als we Zijn eeuwigheid belijden (en die kunnen we redelijkerwijs niet ontkennen), moeten we belijden dat liefde de eeuwige, noodzakelijke en onafhankelijke essentie van Zijn bestaan is. Schepselen zijn lief en hebben lief, maar God is Liefde. Elk schepsel ontleent zijn liefde en zijn vermogen om lief te hebben aan God. God ontleent Zijn liefde en Zijn vermogen om lief te hebben aan niemand anders dan Zichzelf.

Laten we hier even stilhouden, in diepe verwondering over deze waarheid die zo groot en toch zo begrijpelijk is, zo heerlijk en zo dierbaar. Hij is de God van de liefde Die via het kruis van Christus naar ons toestroomt. Als we tot deze God van volkomen liefde komen, dan komen we tot Hem Wiens liefde al onze zonde, ellende en onwaardigheid kan bedekken en in onze grootste nood kan voorzien, zonder dat ze ook maar een fractie kleiner wordt. Zijn liefde blijft grenzeloos genoeg. Het is een grote troost voor het geloof dat

we omgang mogen hebben met Hem Die wezenlijk Liefde is. We hoeven dus niet te vrezen dat Zijn liefde niet toereikend zal zijn. Ik kan vrezen dat de rivier opdroogt, maar niet de oceaan die de rivier voedt. Ik kan vrezen dat de zonnestraal verdwijnt, maar niet de zon die hem uitzendt. De oceaan en de zon hebben hun bron in zichzelf; ze zijn onafhankelijk en onuitputtelijk. Als wij door Christus tot God komen, als tot een Vader Wiens natuur en naam 'Liefde' is, mogen we ervan verzekerd zijn dat Hij ons nooit zal teleurstellen. Alle andere bronnen van kracht en medeleven kunnen tekortschieten, maar als we een beroep op Gods algenoegzaamheid doen, zal Hij ons nooit beschamen. Integendeel!

Oneindig groot

Dit vertelt ons nog iets anders over God als de God van liefde: Zijn liefde is oneindig groot. We zagen zojuist dat 'God' en 'liefde' heilige synoniemen zijn, Goddelijk en wezenlijk hetzelfde. Zijn liefde moet dus oneindig zijn omdat Zijn Wezen oneindig is. De godsdienst van veel mensen kent een ernstig gebrek: hun geloof is te weinig werkzaam met Gods oneindigheid. Dat zorgt ervoor dat we de Heilige van Israël beperken. Omdat we zelf eindige wezens zijn, worden al onze gedachten over Gods grootheid begrensd door het eindige. Dit 'aan banden leggen van Jehova' houdt ons persoonlijke geloof klein en berooft Hem van Zijn Goddelijke heerlijkheid. Maar God is oneindig en daarom is Zijn liefde voor ons grenzeloos en onbevattelijk. Zijn oneindige grootheid wil ons niet verlammen, maar juist ons geloof versterken. Ze wil ons niet afweren, maar ons juist aantrekken. Gods onmetelijkheid is een van de grootste bemoedigingen om tot

Hem te gaan. David pleitte op de grootheid van zijn zonde toen hij God om vergeving smeekte: ‘Om Uws Naams wil, HEERE, zo vergeef mijn ongerechtigheid, want die is groot’ (Ps. 25:11). Dan mogen wij, als we iets uit Gods hand willen ontvangen, toch zeker pleiten op de grootheid van Zijn liefde! Als we zo tot Zijn oneindigheid komen, lijken we misschien wel op het kind dat zijn schelpje in de diepe oceaan onderdompelt en denkt dat hij deze leegschept. En toch, hoe klein ons emmertje ook is, we moeten aanvoelen dat niets minder dan oneindige liefde de grote nood van onze ziel kan vervullen. Niets anders kan het intense verlangen van onze ziel verzadigen. Naarmate de Heilige Geest ons meer van de diepten van onze zondigheid, armoede en nietsheid laat zien, zullen we leren dat niets of niemand minder dan een God van oneindige liefde, genade en genoegzaamheid in onze nood kan voorzien.

Ga dan tot deze Liefde, mijn lezer, met de vaste overtuiging dat ze oneindig groot is. Ze kan het grote watervat net zo goed vullen als het kleine: helemaal tot aan de rand. Ze kan uw rotsachtige, onvruchtbare natuur overspoelen. Met haar vriendelijk kabbelende golven kan ze de verwondingen die u in de dagelijkse strijd met zonde en verdriet oploopt, verzachten. Laat de grootheid van uw overtredingen u niet met schrik vervullen. Laat de grote nood van uw ziel u niet ontmoedigen. Laat de verdorvenheid van uw schuld u niet wanhopig maken. Laat de diepte van uw verdriet u niet overweldigen. U hebt te maken met een God Wiens liefde oneindig is. Hij kan niet alleen uw grootste gebrek vervullen, maar is tot oneindig veel meer in staat. Kom met uw grote en kleinere zonden. Kom met uw grote en kleinere noden. Kom

naar Zijn oneindige oceaan van liefde, waarin de olifant kan zwemmen en het lammetje kan pootjebaden.

De centrale factor in Gods regering

Voordat we ons buigen over de andere beelden van God als de God van liefde, mogen we opmerken dat liefde de centrale factor in Zijn regering is. Bij menselijke overheden is dat niet zo. Hier zien we een opvallend verschil tussen Gods regering en die van de mens. Gods regering begint waar die van de mens eindigt: met barmhartigheid. De mens neemt zijn uitgangspunt in de gerechtigheid; God neemt Zijn uitgangspunt in de liefde. Voordat Hij Zijn hand uit Zijn boezem trekt en Zijn blinkende zwaard scherpt (Ps. 74:11, Deut. 32:41), probeert Zijn hart op allerlei manieren Zijn barmhartigheid en goedheid aan te wenden, opdat, zo mogelijk, de barmhartigheid zal triomferen over het oordeel.

Zondaar, zo gaat de God van liefde met u om! Al heel lang behandelt Hij u met genade en verdraagzaamheid. Het oordeel wordt nog uitgesteld. Hij verbergt Zijn kracht. Zijn genade weerhoudt Zijn toorn. Als Hij dat niet had gedaan, was u nu in de hel geweest. Toch zondigt u nog steeds. Toch vecht u nog steeds tegen God. Toch veracht u Zijn Zoon, wijst u Zijn genade af en minacht u Zijn zaligheid. U werpt uzelf onnadenkend, als een dwaas, op de ijzeren punt van Zijn beukelaar. ‘Omdat niet haastelijk het oordeel over de boze daad geschiedt, daarom is het hart van de kinderen der mensen in hen vol om kwaad te doen’ (Pred. 8:11).

Maar zelfs Gods verdraagzaamheid en oneindige barmhartigheid kennen een grens. Als God, om het zo eens te zeggen, alle middelen van Zijn goedheid en liefde heeft uitgeput,

komt Zijn gerechtigheid tussenbeide om Zijn rechtvaardige wraak en toorn uit te oefenen. Dan maakt barmhartigheid plaats voor het oordeel en wordt de zondaar rechtvaardig en voor eeuwig veroordeeld.

Wat zegt u dan, zondaar, van deze liefde? Heeft ze u aangesproken, onderwezen, ingewonnen? Maak geen misbruik van haar geduld. Gooi de wapens van uw opstandigheid op de grond en onderwerp u aan Gods macht. Bekeer u en geloof. Werp u vol berouw aan Zijn voeten neer. Omhels in het geloof de scepter van Zijn genade, die Hij uitstrekt in de Persoon en het werk van Zijn geliefde Zoon, Jezus Christus. Die scepter zal niet altijd uitgestoken zijn. Het zal niet altijd de scepter van genade zijn. God is net zo goed een God van recht als van liefde. Hij is net zo goed een God Die wraak neemt als een God Die barmhartigheid betoont. Hoor Zijn angstaanjagende woorden: 'Indien Ik Mijn glinsterend zwaard wette en Mijn hand ten gerichte grijpt, zo zal Ik de wraak op Mijn tegenpartijen doen wederkeren en Mijn haters vergelden' (Deut. 32:41). O, vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God, want onze God is een verterend Vuur! (Hebr. 10:31, 12:29).

Denk niet dat de eeuwige straf wel meevalt. Denk niet dat het weinig voorstelt om te vallen onder de wraak van de heilige, rechtvaardige en genadige God. Barmhartigheid is verschrikkelijk als ze verandert in toorn. Liefde is een verteerend vuur als ze verandert in woede. Er is geen toorn zoals de toorn van het Lam! (Openb. 6:16). De hel wordt u voor ogen gesteld. De gruwel van de komende toorn (een altijd en eeuwig komende toorn) zal straks eindeloos worden uitgestort. U weet dat het geweten altijd zal blijven knagen, dat

de vlam van het lichamelijke- en zielenlijden niet kan worden uitgedoofd. Waarom, o waarom zou u dan sterven? Is de zonde zo zoet, de wereld zo aantrekkelijk en het schepsel zo bevredigend, dat u bereid bent uw eeuwige geluk ervoor op het spel te zetten? Begeert u deze dingen in ruil voor uw ziel? Bedenk, o, bedenk, voor zover mogelijk, hoe het zal zijn om in een eeuwige vuurgloed gevangen te zijn, in het eeuwig brandende vuur te liggen!

Geest van de levende God! Maak de slapende zondaar wakker, wek de dode ziel tot leven! Laat mensen overal ter wereld beseffen, enigszins beseffen, hoe onbeschrijfelijk afschuwelijk en gruwelijk het is om voor eeuwig verloren te zijn!

O, hoe barmhartig dat u niet al in de hel bent en dat er voor u een geopende deur naar de hemel is! Die Deur is Christus. 'Ik ben de Deur' (Joh. 10:9). Probeer niet langer de hemel binnen te gaan door de deur van uw goede daden en godsdienstige plichten, of door de verdiensten of voorbede van mensen, heiligen of engelen. Er is maar één deur naar de hemel: het geloof in de Zaligmaker, Die voor zondaars stierf aan het kruis. Zijn bloed en gerechtigheid voorzien in alle verdiensten die God eist, en dit zijn de enige verdiensten waarmee de mens tot Hem kan komen. Jezus kwam om zondaars zalig te maken – om ze nú zalig te maken, volkomen zalig te maken, uit genade en voor eeuwig. Waarom niet om ú zalig te maken?

Gods liefde in de natuur

In het vervolg van dit hoofdstuk bespreken we de verschillende manieren waarop God Zijn liefde aan de mens heeft geopenbaard.

Heel de natuur is een afspiegeling van de God van liefde. Een matte afspiegeling, dat is waar, aangetast door de val en besmet door de zonde. Toch is ze levendig en tastbaar genoeg om kenbaar te maken, zo niet dat God Liefde is, dan toch dat God liefheeft. Wie naar het heelal boven en naar de aarde onder ons kijkt en daar geen spoor van Goddelijke goedheid waarneemt, geen bewijs van het feit dat God de mens liefheeft, moet wel een verstokte atheïst zijn. Als de schepping het bestaan van God laat zien, als de dingen die gemaakt zijn, duidelijk getuigen van Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, zodat de mens die Zijn bestaan loochent, niet te verontschuldigen is (Rom. 1:20) – dan is elke stralende ster, elke bloeiende bloem, elke glinsterende edelsteen en elke murmelende bron een bewijs dat Hij Die alles voor de mens heeft gemaakt, de mens liefheeft met de liefde van oneindige vrijgevigheid.

Misschien zeg je: de natuur openbaart Gods morele karakter niet en geeft geen antwoord op de grote vraag: ‘Wat moet ik doen om gered te worden?’ Dat klopt. Toch getuigt ze dat God ís en dat God goed is. Van het hysopplantje aan de muur tot de indrukwekkende cederen van de Libanon, van de stofdeeltjes die dansen op de zonnestraal tot de Alpentop die door de wolken breekt: heel de natuur roept de mens ertoe op in aanbidding neer te vallen voor Hem Wiens goedheid in al Zijn werken wordt weerspiegeld.

Gods liefde in de voorzienigheid

Ook de voorzienigheid laat ons iets zien van de God van liefde. Wat is de voorzienigheid anders dan Zijn goedheid die alle zaken van de mensenkinderen vormgeeft, doortrekt

en bestuurt? Zou er een mensenleven zijn waarin geen enkel spoortje van Gods liefde wordt gevonden? Niet in zijn geboorte, bewaring en in alle zegeningen die hij in dit leven ontvangt? Niet in de veranderingen die hij heeft doorgemaakt, in voorspoed en tegenspoed, in zonneschijn en schaduw? Niet in de hand die zijn stappen zo wonderlijk leidde, zijn weg uitstippelde en alle gebeurtenissen in zijn dagelijks leven overstemde en bestuurde, zodat tegenslag veranderde in zegen en uit het bittere iets zoets voortkwam dat vertelt dat God goed is, dat God Liefde is? Dan zou zo'n leven één grote leegte zijn. Ja, in al deze dingen is Gods goedheid zichtbaar. Lezer, werp eens een blik in het boek van de voorzienigheid, zoals deze zichtbaar is in uw levensgeschiedenis en uw dagelijks leven. Kunt u daar geen enkel spoor van de God van liefde vinden? Heel de natuur en alle voorzienigheid getuigt dat God ís, en dat God Liefde is – zowel de vriendelijke zonnestraal als de storm die de lucht verduistert.

Er is niets licht daarboven, hier beneden,
Van bloeiende bloemen tot stralende sterren,
Of in hun licht kan mijn ziel
Een aspect van Uw Godheid zien.
Er is niets donker hier beneden, daarboven,
Of in hun duisternis kan ik Uw liefde opmerken;
En stil zie ik uit naar het moment waarop
Uw aanraking alles weer licht zal maken.

Gods liefde in het Evangelie

Noch in de schepping, noch in de voorzienigheid vinden we zo'n duidelijke en nadrukkelijke openbaring van de God van

liefde als in het heerlijke Evangelie van de zalige God (1 Tim. 1:11). Het Evangelie is alles wat wij als zondaars op weg naar de eeuwigheid nodig hebben. Het geeft antwoord op al onze vragen en verzadigt onze hunkerende ziel. Het Evangelie beantwoordt de belangrijkste vraag die ooit over de lippen van een mens is gekomen: ‘Hoe kan een mens rechtvaardig zijn voor God?’ Het beantwoordt het ernstigste en grootste vraagstuk over Gods morele regering: ‘Hoe kan God rechtvaardig zijn en toch de goddeloze rechtvaardigen?’

Waar kan de ziel die onder de zonde gebukt gaat, antwoord vinden op haar dringende, bange vraag: ‘Wat moet ik doen om gered te worden?’, anders dan in het Evangelie van Gods genade? O, wat is de Evangelieboodschap van de vergeving van zonden en de rechtvaardigmaking van de zondaar een prachtige onthulling van Gods liefde voor de mens! Wie nu nog een vijand van God is, kan in Gods gezin worden opgenomen. En dat alles rust op de ene verzoening, het volmaakte offer, het volbrachte werk van de Heere Jezus Christus!

In het dikke boek vol zegeningen waarmee de God van liefde u heeft overladen, mag u Zijn heerlijk Evangelie wel op nummer 1 zetten. Het Evangelie is met recht een vrolijke klank, goed nieuws, een blijde tijding! In het jubeljaar weerklonk de ramshoorn door het kamp van Israël om de vrijlating aan te kondigen. Wat een glorieus geluid was dat! Toch was deze melodie niet zo meeslepend als die van het Evangelie, en bracht deze boodschap de hoorders niet zo in vervoering als dít goede nieuws. Het Evangelie vertelt over vergeving van zonden, betaling van de grote schuld, bevrijding uit de gevangenschap van zonde en satan. Het spreekt over een verloren, maar herwonnen erfenis. Het jubelt over vrede

met God door Christus, een vrede die alle begrip te boven gaat. En dat alles door vrije genade en door eenvoudig te geloven. O, dank God voor het Evangelie! Koester het als uw grootste zegen!

Sla uw aardse tent op dicht bij de Evangelierivier die voortdurend stroomt, leven geeft en in leven houdt. Gebruik uw tijd en invloed om deze blijde klanken te laten klinken en door te geven. Wijd uw gaven en middelen aan dit werk. De boodschap van een volkomen, vrije zaligheid, hier en nu al, moet klinken voor arme, verloren zielen die zichzelf in het verderf hebben gestort. ‘Welgelukzalig is het volk, hetwelk het geklank [van de ramshoorn] kent!’ (Ps. 89:16). Zoek in hun midden opgenomen te worden. Wat u verder ook zoekt, zoek boven alles het Evangelie van Gods genade te kennen en te begrijpen. Word haar bescheiden leerling, haar toegewijde onderzoeker, haar nederige gelovige. Leef het Evangelie uit in een vroom en heilig leven. Beschouw alle dingen als schade vanwege de voortreffelijkheid van de kennis van Christus Jezus, de Heere (Fil. 3:8). In het diepernstige, ontzagwekkende uur van de dood, dat uur der uren waarin alle andere kennis nutteloos blijkt, zal het Evangelie van Christus u bijstaan. Dan zal het de zaligheid ontvouwen, u vertroosten, Gods liefde openbaren en uw hoop verlevendigen. Zo zal het Evangelie uw levenseinde omgeven met waardigheid en rust. Het zal het donkere dal waar u doorheen trekt, verlichten met een glans die steeds helderder zal gaan schijnen, totdat ze opgaat in de onuitsprekelijke heerlijkheid en zuiverheid van de eeuwige dag!

Gods liefde in de Heere Jezus Christus

Maar dé grote openbaring van Gods liefde hebben we nog niet genoemd: de belichaming en openbaarmaking van Zijn liefde in de Persoon en het werk van de Heere Jezus Christus. Met hoeveel nadruk is deze grote waarheid opgetekend! Hoor eens wat Jezus Zelf zegt: ‘Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe’ (Joh. 3:16). Of luister naar Zijn apostel: ‘Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem. Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een Verzoening voor onze zonden’ (1 Joh. 4:9-10).

Deze uitspraken corrigeren een verkeerde kijk op Gods liefde. Sommigen denken namelijk dat Jezus met Zijn komst als de Zaligmaker Gods liefde voor de mens niet kenbaar moest maken, maar haar moest verwerven; dat Hij deze liefde niet moest openbaren, maar moest opwekken. Met andere woorden, ze denken dat Christus stierf om ons te verlossen en dat God ons dáárom liefheeft. Ze denken dat Christus niet kwam om de liefde die het hart van Jehova vervult aan het licht te brengen, maar om deze liefde te laten ontstaan. Wat een Godonterende misvatting! Wat een belastering van het karakter van God als de God van liefde!

Draai dit verkeerde denkbeeld nu eens om en zie wat Gods liefde wél is: Christus stierf voor ons omdat God ons liefhad. De verzoening door Christus was niet de oorzaak, maar het

gevolg van de grote liefde waarmee God ons heeft liefgehad; niet de oorsprong, maar de openbaring ervan.

Wie kan dat ene woordje ‘alzo’ ooit doorgronden? ‘Zó lief heeft God ons gehad!’ Wie kan de immense liefde peilen die in deze woorden ligt opgesloten? Dat kan alleen wanneer onze krachten zijn veredeld en vervolmaakt, in de hemel, in de eindeloze eeuwigheid.

Zie toch hoe groot en schitterend Gods liefde geopenbaard is in Jezus! Het was onmogelijk geweest – ik zeg het met eerbied – om deze openbaring van Zijn liefde te overtreffen. Dan had Hij Zichzelf in de schaduw moeten stellen. Dat is niet overdreven. Zijn liefde was zo Goddelijk dat alleen Hij haar kon kennen. Ze was zo verborgen dat alleen Hij haar kon openbaren. Ze was zo groot dat alleen Hij haar tot uitdrukking kon brengen. Ze was zo dierbaar dat geen kostbaardere gave haar kon belichamen dan Zijn eigen geliefde Zoon, Die Hem gelijk was en van gelijke eeuwigheid met Hem was. Hierin is de liefde, en hierin alleen! Uit alle andere dingen leiden we af dat God liefhééft, zoals we al eerder zagen. Maar hier, in de Persoon en het werk van Jezus, leren we dat God Liefde ís. Alle andere blijken van Zijn liefde zijn als schaduwen. Christus is de volle Zon, Die in getemperde stralen een onafgebroken stortvloed van licht, leven en schoonheid uitstort over een zondig en opstandig koninkrijk.

God had de wereld lief met een welwillende liefde. Hij had de gemeente lief met een verlossende liefde. Hij had de wereld zó lief dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf. Door Zijn welwillende liefde wordt de wereld nog voor een onmiddellijke verwoesting bewaard. Door Zijn verlossende liefde wordt

Zijn uitverkoren gemeente uit de wereld genomen, verlost en verheerlijkt.

God wil dat Zijn volk in dít licht Zijn karakter bestudeert en Zijn hart leert kennen. Dit is de enige spiegel die de wonderlijke waarheid dat God liefde is, volmaakt weerspiegelt. Alleen in Christus zien we Zijn zondevergevende liefde. 'Wie is een God gelijk Gij, Die de ongerechtigheid vergeeft en de overtreding van het overblijfsel Zijner erfenis voorbijgaat? Hij houdt Zijn toorn niet in eeuwigheid, want Hij heeft lust aan goedertierenheid.'(Micha 7:18).

Het is liefde, o gelovige! die u heel uw grote schuld heeft vergeven en uw overtredingen heeft uitgedelgd als een nevel. Het is liefde die al uw zonden achter Zijn rug heeft geworpen en er nooit meer aan zal denken, omdat Hij Liefde is. Mijn ziel, meet deze grote liefde eens af aan de grootheid, het aantal en de gruwelijkheid van uw zonden. Dan mag u het wel uitroepen: 'Hoe onpeilbaar diep en onmetelijk groot is de oceaan van Gods liefde! Hij kan zonden zo rood als scharlaken, overtredingen zo ontelbaar als zandkorrels overspoelen om ze voor altijd te begraven!'

Gods liefde is een liefde die de ziel rechtvaardigt. Ze werpt een mantel van gerechtigheid rond ieder die gelooft. Zo worden ze voor de heilige HEERE God gesteld, onbevlekt en onbestraffelijk in Zijn ogen. O, wat een wonderlijke liefde is het die de ziel zo'n Goddelijke gerechtigheid schenkt, toerekent en haar ermee bekleedt! Dit spreekt haar vrij in het Goddelijke gerechtshof en vernietigt de aanklacht die tegen haar is ingediend. De veroordeling wordt ongedaan gemaakt en de zondaar wordt volledig en voor eeuwig verlost van de veroordeling. En dat allemaal door de gerechtigheid van God,

die er is door het geloof in Jezus Christus, tot allen en over allen die geloven. Daarom is er nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

Gods liefde is een liefde die kinderen opneemt in Zijn huisgezin. Ze maakt ons, die vroeger opstandelingen en vijanden waren, tot Zijn kinderen en vrienden. Door Zijn verkiezende en soevereine genade heeft ze ons in Zijn gezin opgenomen. Ze maakte ons erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus. Gods liefde leert ons tot Hem te naderen in het gebed, met de woorden: 'Abba, Vader!' 'Ziet hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden' (1 Joh. 3:1). Wat zullen we nog meer zeggen? Het is een liefde die niet zal ophouden totdat ze ons bij Hem thuis heeft gebracht in de hemel (en ook dan niet zal ophouden). Ze heeft ons in staat gesteld Hem hier te verheerlijken; hierna zullen we ons volledig en voor eeuwig in Hem mogen verheugen.

Gods liefde in Zijn omgang met Zijn volk

We zien Gods liefde ook in Zijn omgang met Zijn volk. Het pad waarover onze hemelse Vader ons huiswaarts leidt, is vol variatie en afwisseling. Het is geplaveid met edelstenen in allerlei vormen en kleuren, maar het geloof beschouwt ze allemaal als onderdeel van Gods eeuwige en onveranderlijke liefde en aanvaardt ze in dankbaarheid. Er kan niets dan liefde zijn in Gods handelen, hoe verborgen en pijnlijk Hij soms ook te werk gaat. Want dit is de God Die onze zonden, vloek en veroordeling op Zijn geliefde Zoon legde. Voor ons werd Christus verwond, verbrijzeld, ziek gemaakt en gedood.

In dit licht moeten we al Gods handelen met ons uitleggen, zowel Zijn daden van oordeel als die van barmhartigheid. Ervaart u Zijn oordelende werk? Wordt u door God gekastijd met beproevingen, verdriet of lijden? Dan is Hij nog steeds de God van liefde. Al deze beproevingen komen voort uit Zijn liefde. Zijn liefde zal de oven temperen, de vlammen matigen en alles tot zo'n heilzaam en heilig resultaat brengen dat de woestijn en de hemel zullen weergalmen van de muziek van uw dankzegging en lofprijzing. Want dien de Heere liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geselt een iegelijke zoon die Hij aanneemt (Hebr. 12:6). 'Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik' (Openb. 3:19). Bezie dus alles in het heilige licht van Zijn liefde; elke wolk die u overschaduwet, elke beschikking van de voorzienigheid die u raakt, elk verdriet dat uw hart doet ineenkrimpen van smart.

Zingt u van Gods barmhartigheid? Dan heeft de liefde haar sluier afgeworpen en staat ze voor u in haar eigen onverbloemde, pure tederheid en kracht. Dan ontlokt ze u een hartelijke belijdenis en rijke lofprijzing.

Zo vormt en leidt Gods liefde alle dingen. Zijn liefde doortrekt alles en vermengt zich met al Zijn daden. Ze verzoet de bittere beschikkingen van Zijn voorzienigheid en maakt de zoete nog zoeter. Ze maakt de donkere wolk licht en de lichte nog lichter. Al Gods beproevende, verwondende, teleurstellende handelen met Zijn volk komt voort uit Zijn eeuwigdurende liefde. Dit kan een moeilijke les zijn voor het geloof, een moedige belijdenis voor de genade, een verrassende conclusie voor de liefde – en tóch is het zo.

Hij is de God van liefde en Hij kan niet veranderen. Hij Die vandaag glimlacht en morgen fronst, Die ons nu kust

en ons dan gevoelig treft, is dezelfde tedere, trouwe Vader. Zijn liefde kent geen verandering en Zijn trouw houdt nooit op. En als het verdriet voorbij is, als de storm luwt en we op een rustiger moment terugkijken op de weg die Hij met ons is gegaan, dan kunnen we toch niet anders concluderen dan dat Hij in alles de God van liefde was, trouw aan Zijn aard en Zijn beloften?

En nu zien we dat het liefde was die de doornhaag plantte, een sterke hoop de bodem in sloeg, ons zachte nestje opschudde en de prachtige bloem liet verwelken. Het was liefde die toestond dat u iets deed wat u diep in de problemen bracht en zoveel verdriet veroorzaakte. Zo komt er eten voort uit de eter, en zuiver zilver en gelouterd goud uit de vurige oven.

Mijn ziel, uw goud is echt, maar o zo verontreinigd;
De adem van uw Zaligmaker loutert u en daarbij gaat er iets verloren;
Zijn liefdevolle oven maakt u zuiver en echt;
U moet worden gesmolten voordat u opnieuw in vorm wordt gegoten.

Liefde leidt tot heiligheid

Laten we nog één blik op dit onderwerp werpen. Dit zal een praktische, heiligende blik zijn. God heeft ons zo lief, dat Hij liefde tot de grote sturende kracht in ons geestelijke leven maakt. Liefde is de vervulling van de wet, (Rom. 13:10). 'Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden' (Joh. 14:15). Dit is het onderwijs van Zijn Woord. De godsdienst die we van Christus ontvangen, is de godsdienst van liefde. Het

geestelijk leven dat dit in ons moet teweegbrengen, hoort een leven te zijn van liefde tot God. Deze liefde verzekert zich van onze gehoorzaamheid en maakt ons dienstbaar. Ze spoort ons aan, door de ontfermingen van God, onze lichamen aan God te wijden als een levend offer. Zo leert ze ons alle goddeloosheid en de wereldse begeerten te verloochenen en om in deze tegenwoordige kwade wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig te leven.

Hoe meer we van Gods liefde in onze ziel ervaren, hoe meer dit een drijvende kracht in ons leven wordt. Het uiterlijke heilige leven van een gelovige is het gevolg van een innerlijk beginsel van liefde tot God. 'Want de liefde van Christus dringt ons' (2 Kor. 5:14). Daarom bad de apostel het kostbare gebed voor de heiligen in Thessalonica: 'Doch de Heere richte uw harten tot de liefde Gods' (2 Thess. 3:5). Paulus staat als het ware aan de oever van deze onmetelijke oceaan en bidt dat de Heere, de Geest, hen de oneindige diepten ervan leert kennen. Wat een noodzakelijk en heilig gebed! Wat een grote en kostbare zegen! Hun hart is zondig, bedroefd en vermoeid. Ze zijn bezoedeld door schuld, bedrukt door rouw en uitgeput door dienen en strijd. En terwijl ze er zo bij zitten, bidt de apostel dat God hun hart zal inleiden in de heiligende, vertroostende, verkwikkende liefde van God. Lezer, hoe u er ook bij zit, dompel uw hart in deze oceaan van Goddelijke liefde. Ga met al uw zonde, verdriet en vermoeienis naar geen enkele andere bron van reiniging en troost dan naar de oeverloze, onmetelijke zee van Gods liefde in Christus Jezus. Daal in eenvoudig, kinderlijk geloof in deze diepten af en verlies uzelf in haar eindeloze oneindigheid! Als de liefde van God uw hart zó vervult en overspoelt,

is alles goed. De winter zal ontluiken in het voorjaar, het voorjaar zal tot bloei komen in de zomer, de zomer zal rijpen in de gouden vruchten van de herfst. Gods liefde stelt alles in een ander licht! Tegenspoed komt dan openbaar als een vermomde zegening, een beproeving als een bewijs van Gods trouw. Wolken blijken wagens van liefde, dooraderd met licht, waarin de Zaligmaker tot ons komt.

Als God Zijn heerlijkheid en Zijn genade in Christus Jezus aan uw ziel openbaart, laat Hij u van harte berusten in Zijn wil. Ook zorgt Hij ervoor dat u door de heilige, krachtige invloed van een heilig leven – stil, stralend en doordringend als het licht – aan alles en iedereen zult verkondigen dat God liefde is, dat God u liefheeft en dat u Hem liefhebt! Gezegende Heiland!

Ik zal Uw passie kerven in het hout,
En elke gewonde boom
Zal het geheimvol teken dragen
Dat Jezus stierf voor mij.
De vrijers zullen zich verbazen als ze
In de stammen gekerfd zien staan
Dat de hemel zelf omlaag kwam en bloedde
Om de liefde van een sterveling te winnen.³

Heb lief

Ga uit en heb lief, zoals uw Vader in de hemel liefheeft. Laat uw hart zo groot zijn als een geschapen hart maar zijn kan,

3. De laatste coupletten van 'Sweet muse descend and bless the shade', Isaac Watts.

zoals Gods hart zo groot is als een Goddelijk hart maar zijn kan. Als Hij een groot hart voor u heeft, pas dan op dat u geen klein hart hebt voor uw medemensen. Als Zijn hart open is, zorg dan dat uw hart niet gesloten is. Hij vertrekt niet als de ontvanger van Zijn goedheid zondigt of on dankbaar is, als iemand Hem krenkt of onwaardig is. Wees ook daarin een navolger van God. ‘Word van het kwade niet overwonnen, maar overwin het kwade door het goede.’ (Rom. 12:21). Zo is God met u omgegaan. Hij overwon uw kwade hart en won het voor Zichzelf met de goedheid en liefde van Zijn eigen hart. Ga en doe net zo met iedereen die u heeft gekrenkt, verwond, beledigd en vervolgd. Dan zult u volmaakt zijn, zoals uw Vader in de hemel volmaakt is. Leef voor God en met uw medemensen als iemand die binnenkort deze wereld van zonde, zwakheid en strijd zal ontvluchten en alle verderf, verwondingen en misverstaan hier zal achterlaten. Straks zult u spelen in de branding en duiken in de diepten van de oceaan van liefde die sprankelend rond en onder de troon van God en het Lam stroomt.

O Heere Jezus Christus, als een kleine voorsmaak van Uw liefde hier beneden al zo zoet is, hoe zal het dan zijn om er straks boven met volle teugen uit te mogen drinken!

Wanneer zal deze blijde dag van redding komen?
De dag waarop ik dicht tot U zal naderen,
Me in liefde verlies, in vervoering word gebracht?
O, wanneer zal ik U aanschouwen in alle klaarte,
Zonder deze nare wolken sluier tussen U en mij?
’t Is waar, het brood en de wijn schenken
Uw tegenwoordigheid aan mijn gelovige hart,

Maar voor mijn gevoel bent U nog steeds niet geopen-
baard.

Dit is een grote, maar toch onvolmaakte vreugde;
Een schaduw te zien in plaats van de God Die ik wens.
Mijn ziel zou hoger willen opstijgen
Om U te zien in de majesteitelijke hoogten.

‘Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons [daarin], dat Christus voor ons gestorven is als wij nog zondaars waren’ (Rom. 5:8).